

Předkládají poslanci : Václav Votava, Vítězslav Jandák

PN k tisku 873 - Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní

změna zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)

1. V § 5 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Provozovatelé rozhlasového a televizního vysílání ze zákona²⁹ se ve vztahu k činnosti jimi prováděného rozhlasového a televizního vysílání vždy považují za osoby povinné k dani uskutečňující ekonomickou činnost, a to i v případě, kdy jim za tuto činnost nenáleží úplata.“

2. V § 51 odst. 1 se písm. b) vypouští. Dosavadní písmena c) až m) se označují jako písmena b) až l).
3. § 53 se ruší.
4. V § 72 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) rozhlasového nebo televizního vysílání prováděného provozovateli vysílání ze zákona²⁹“.

²⁹⁾ zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů.

5. V § 75 odstavec 1 zní:

“Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění v rámci své ekonomické činnosti jak pro účely činností, které jsou předmětem daně, tak pro účely činností, které předmětem daně nejsou, má nárok na odpočet daně pouze v poměrné výši odpovídající rozsahu použití pro činnosti, které jsou předmětem daně. Pro určení rozsahu použití se použije ekonomicky zdůvodnitelné kritérium. Pro plátce uvedené v § 5 odst. 5 se rozsah použití pro činnosti, které jsou předmětem daně, stanoví jako podíl hodnoty přijatých plnění určených k tvorbě, pořízení a zpřístupnění programového obsahu vysílaného na programu, v jehož rámci lze podle zvláštního právního předpisu²⁹ uskutečňovat zdanitelná plnění, nebo na internetu, a hodnoty celkových přijatých plnění určených k tvorbě, pořízení a zpřístupnění programového obsahu vysílaného na všech programech nebo na internetu.”

Dosavadní odstavce 1) až 4) se označují jako odstavce 2) až 5).

6. V § 75 v odstavci 3 se za poslední větu doplňuje věta, která zní:

„Obdobně se postupuje v případě přijatého zdanitelného plnění určeného k uskutečňování činností, které jsou předmětem daně, které plátce použije zčásti rovněž pro účely činností, které předmětem daně nejsou.“

7. V § 75 odstavec 4 zní:

“Příslušná výše odpočtu daně v poměrné výši se vypočte jako součin daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v poměrné výši, a podílu použití tohoto plnění pro činnosti plátce, které jsou předmětem daně, a podílu použití pro ekonomické činnosti plátce (dále jen „poměrný koeficient“). Poměrný koeficient se vypočítá jako procentní podíl zaokrouhlený na celé procento nahoru.”

8. V § 75 odstavec 5 zní:

“Nelze-li v okamžiku uplatnění odpočtu daně stanovit výši poměrného koeficientu podle skutečného podílu použití, stanoví ji plátce kvalifikovaným odhadem. Po skončení kalendářního roku, ve kterém po uskutečnění zdanitelného plnění plátce byl oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně a tento nárok uplatnil, plátce do hodnoty poměrného koeficientu zohlední skutečný podíl použití tohoto zdanitelného plnění pro své činnosti, které jsou předmětem daně a pro své ekonomické činnosti v příslušném roce. Odchyluje-li se poměrný koeficient vypočtený podle skutečného použití od poměrného koeficientu stanoveného odhadem o více než 10 procentních bodů, výše uplatněného odpočtu daně se opraví. Je-li vypočtená částka opravy kladná, je plátce oprávněn výši uplatněného odpočtu daně opravit, je-li záporná, je plátce povinen výši uplatněného odpočtu daně opravit. Opravu plátce provede za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém po uskutečnění zdanitelného plnění je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně, jehož se oprava týká.”

9. V § 78d se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se text, které zní:

„nebo pro činnosti, které nejsou předmětem daně.“

ODŮVODNĚNÍ

Zákon dostatečně neimplementuje Směrnici 2006/112/ES Rady o společném systému daně z přidané hodnoty, neboť nestanoví, zda a jakým způsobem omezit nárok na odpočet DPH z plnění přijatých pro účely uskutečňování ekonomické činnosti, z níž část není předmětem DPH, protože za ní není poskytována úplata. Navrhovaná změna zákona proto tuto mezeru vyplňuje, a to s přihlédnutím ke specifickému postavení provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání ze zákona.

Navrhovaná změna zákona rovněž reaguje na rozsudek Soudního dvora Evropské unie týkající se rozhlasových poplatků a promítá jeho dopady do zákona eurokonformním způsobem, neboť zajišťuje krácení nároku na odpočet daně s ohledem na to, že část plnění je poskytována bezúplatně a vypouští ustanovení týkající se osvobození rozhlasového a televizního vysílání, které ve světle judikatury SDEU a NSS pozbývá na významu, neboť tyto činnosti nelze od daně osvobodit, pokud nejsou vůbec předmětem daně. Má tak zamezit dalším sporům v této věci.

Přijetí navrhované změny nenaruší hospodářskou soutěž a přispěje k vyrovnání podmínek činnosti provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání ze zákona a komerčních provozovatelů těchto vysílání. Oproti stávajícímu stavu však umožní provozovatelům rozhlasového a televizního vysílání ze zákona použít finanční prostředky, které jsou potřeba k financování další etapy digitalizace rozhlasového a televizního vysílání v souladu se „Strategií rozvoje zemského digitálního televizního vysílání“, schválenou usnesením vlády ČR dne 20. července 2016.

Navržená právní úprava odstraňuje dosavadní příčinu mnoha sporů a posiluje do budoucna právní jistotu provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání ze zákona.